

**Kinh nghiệm sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng
bằng cách sống trong chuyện tình thần thượng**

Đọc Kinh văn: Êph. 3:14-19; Nhã. 1:2-3; 3:6; 4:7, 15; 6:4; 8:6-7; Khải. 19:7; 21:2

I. Kinh Thánh là một chuyện tình, trong ý nghĩa thuần khiết nhất và thánh biệt nhất, về một cặp vợ chồng hoàn vũ—Đức Chúa Trời trong Christ là Chàng rể và dân được chuộc của Đức Chúa Trời là cô dâu—Gi. 3:29; Mat. 25:6; Khải. 19:7; 21:2; 22:17:

- A. Trải qua nhiều thế kỉ, Đức Chúa Trời có một chuyện tình với con người; Ngài đã tạo nên con người với mục đích có được một người tương xứng—c. 17.
- B. Đức Chúa Trời là một Đấng biết yêu, và Ngài đã tạo nên con người trong hình ảnh của chính Ngài là một người biết yêu; điều này có nghĩa là Ngài đã tạo nên con người để con người yêu Ngài—Mác 12:30; Êph. 3:14-19.
- C. Cả Kinh Thánh là một chuyện tình thần thượng, và Nhã Ca là một hình thức cô đọng của chuyện tình này—1:2-3; 8:14:
  - 1. Kinh Thánh là một sách trữ tình, và mối quan hệ của chúng ta với Chúa cần trở nên ngày càng trữ tình hơn—Nhã. 4:7.
  - 2. Nếu không có tính chất trữ tình giữa chúng ta và Chúa Jesus, chúng ta sẽ là những Cơ Đốc nhân tôn giáo, không phải những Cơ Đốc nhân trữ tình—1:2-3.
  - 3. Toàn bộ Kinh Thánh là một lời tỏ tình thần thượng; trong Kinh Thánh, chúng ta thấy Đức Chúa Trời đang tìm kiếm tình yêu của chúng ta—2 Cô. 11:2.
- D. Nếu muốn giữ lời tỏ tình của Đức Chúa Trời, chúng ta cần có một tình yêu đáp ứng và triu mến với Ngài; loại tình yêu triu mến, đáp ứng này được mô tả trong sách Nhã Ca, trong đó chúng ta có một sự mô tả sinh động về tình yêu giữa Người yêu dấu và người yêu của Ngài—1:2-4; 2 Cô. 5:14-15; Gi. 14:21, 23:
  - 1. Chủ đề của sách Nhã Ca là lịch sử yêu trong một cuộc hôn nhân tuyệt diệu, khái thị kinh nghiệm tăng tiến của sự tương giao đầy yêu thương của cá nhân tín đồ với Christ—1:2.
  - 2. Sách Nhã Ca là sự mô tả tuyệt diệu và sống động, theo hình thức thơ ca, về tình yêu trong hôn nhân giữa Đấng Christ là Chàng rể và những người yêu của Ngài là cô dâu—2:4; 6:3; 7:11-12; 8:5-6, 14.

II. Trong sách Nhã Ca, chúng ta thấy mối quan hệ giữa kinh nghiệm sự ban phát thần thượng và sống trong chuyện tình thần thượng:

- A. Nếu thật sự yêu Chúa, chúng ta chắc chắn sẽ có sự lớn lên và biến đổi trong sự sống—2 Cô. 5:14-15; 3:18.
- B. Vì người tìm kiếm trong sách Nhã Ca yêu Người yêu dấu của nàng rất nhiều nên nàng kinh nghiệm sự ban phát thần thượng, và có một sự thay đổi liên tục trong sự lớn lên trong sự sống—1:2-3, 4b, 9, 12, 15; 2:2, 14; 3:6-7; 4:7, 12-15; 6:4, 10, 13a.
- C. Khi một người yêu điều gì thì trọn lòng, thậm chí trọn bản thể người ấy, sẽ đặt vào điều đó, bị điều đó chiếm hữu và sở hữu—1 Ti. 6:10-11; 2 Ti. 3:2-4; 4:8, 10a; Tít 1:8:
  - 1. “Yêu Đức Chúa Trời có nghĩa là đặt toàn bản thể của chúng ta—linh, hồn và thân thể, cùng với lòng, hồn, tâm trí và sức lực (Mác 12:30)—hoàn toàn nơi Ngài, tức là để toàn bản thể chúng ta được Ngài chiếm lấy và lạc mất trong Ngài, hầu Ngài trở nên mọi sự cho chúng ta và chúng ta là một với Ngài cách thực tiễn trong đời sống hằng ngày” (chú thích 3 của 1 Cô. 2:9).
  - 2. Yêu Chúa Jesus là trân quý Ngài, hướng bản thể chúng ta về Ngài, mở ra cho Ngài, vui hưởng Ngài, dâng cho Ngài vị trí đầu nhất, là một với Ngài, sống Ngài, và trở nên Ngài—Mat. 26:6-13; 2 Cô. 3:16; Mác 12:30; Côi. 1:18; 1 Cô. 6:17; Phil. 1:20-21; *Thánh ca* 477, phiên khúc 2.

III. Thiệt-sa và Giê-ru-sa-lem tượng trưng cho nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời, tức nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, với thành thánh của Đức Chúa Trời bao quanh để là sự bảo vệ cho nơi ấy—Nhã. 6:4a:

- A. Khi người yêu của Christ trở nên một với Đức Chúa Trời để là nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, thì trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, nàng đẹp như Thiệt-sa và đáng yêu như Giê-ru-sa-lem.
- B. Qua việc sống trong sự thăng thiên của Christ trong sự phục sinh, người yêu của Christ trở nên trưởng thành trong những điều phong phú của sự sống Christ để trở nên toà nhà của Đức Chúa Trời, tức nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời và sự bảo vệ cho nơi ấy—đc. Sáng. 2:8-12, 18-24; 1 Cô. 3:9-12.
- C. Người yêu của Christ sống trong Nơi chí thánh, tức phòng bên trong của nơi thánh biệt thuộc trời, phía bên trong bức màn, kinh nghiệm sự thăng thiên của Christ qua thập tự giá sau khi kinh nghiệm sự phục sinh của Ngài—Nhã. 4:8.
- D. Bởi yêu Chúa bằng tình yêu tốt nhất, chúng ta được hợp nhất vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất để trở nên nơi cư ngụ của Ngài—Khải. 2:4; Gi. 14:20-21, 23; Êph. 3:17:
  - 1. Chính tình yêu trong Đức Chúa Trời đã làm cho Ngài mong mỗi được liên hiệp, hòa quyện và hợp nhất với chúng ta, và cũng chính tình yêu đó trong chúng ta làm cho chúng ta mong mỗi được liên hiệp, hòa quyện và hợp nhất với Ngài—1 Gi. 4:19, 8, 16.
  - 2. Bởi yêu Chúa bằng tình yêu tốt nhất và dự phần vào mọi phương diện của chuyện tình thần thượng, chúng ta trở nên Giê-ru-sa-lem Mới, tức Nơi chí thánh được mở rộng—Nhã. 1:2-3; 2:14; 4:8; 6:4; Khải. 21:9-10.
- E. Trở nên nơi thánh biệt của Đức Chúa Trời là được xây dựng (có liên quan đến sự xây dựng Thân thể Đấng Christ) trong sự lớn lên trong sự sống của Christ bởi những điều phong phú không thể dò lường được của sự sống ấy đến mức trưởng thành—Êph. 4:12-16:
  - 1. Trong Cựu Ước, toà nhà của Đức Chúa Trời được hình bóng bởi Thiệt-sa và Giê-ru-sa-lem; trong Tân Ước, đó là Thân thể hữu cơ của Đấng Christ—Êph. 4:16.
  - 2. Sự xây dựng Thân thể là mang tính hữu cơ và tùy thuộc vào sự lớn lên và trưởng thành của chúng ta trong sự sống—c. 15.
  - 3. Sau cùng, sự xây dựng Thân thể hữu cơ của Đấng Christ, cũng chính là vợ của Christ (5:25-32), sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới, tức thành thánh là sự tổng kết của Nơi chí thánh, nơi cư ngụ hỗ tương của Đức Chúa Trời với dân được chuộc của Ngài trong cõi đời đời—Khải. 21:2-3, 16, 22.

IV. Khi trưởng thành trong sự sống của Christ, người yêu của Christ trở thành Su-la-mít, tượng trưng cho việc nàng đã trở nên sự tái sản sinh và bản sao của Christ để tương xứng với Ngài cho cuộc hôn nhân của họ—Nhã. 6:13:

- A. Kinh Thánh lặp đi lặp lại cho chúng ta biết ý định của Đức Chúa Trời là làm cho chính Ngài trở nên một với chúng ta và làm cho chúng ta trở nên một với Ngài, tức là giống nhau trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách—Khải. 21:2; 22:17.
- B. Khi suy ngẫm cách để đạt đến đỉnh cao của khả thị thần thượng—Đức Chúa Trời trở nên con người để làm cho con người trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất—chúng ta không nên tin cậy chính mình mà nên phụ thuộc vào Chúa là tình yêu, quyền năng và sự thương xót để làm cho chúng ta trở nên những chiếc bình của sự thương xót, tôn trọng và vinh hiển—Nhã. 8:5-6.